

השבת של רבי נחמן מברסלב

שבת מטות - מסעי

¶ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם ... (למ, טו)

ע יקר התגברות היצר הרע בכל אדם הוא בפגם הברית. ואחר כל היגיעות העצומות ורובי המסירת נפש שהצדיקים אמתיים מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תקון נפשות ישראל, ועדיין השטן והיצר הרע מרקד בינו ומתגרה בישראל והעיקר בעניין זה, כמו שמצינו בימי משה רבנו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיעות שהיה לו בשביל תקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע ימ"ש והכשילם בפגם הברית. ולפעמים מִכְרַח הצדיק להסתלק ולמות בשביל זה, כי לפי עצם התפשטות הסטרא אחרא אי אפשר לו לגמר התקון בשלמות בחיים רק לאחר הסתלקותו. ומזה הפגם באים כל המניעות והבלבולים והמלחמות והמחלקת, המונעים את האדם מלהתקרב אל הקדשה, ומעכבים אותו מלהוציא החיות דקדשה שלו בשלמות מכח אל הפעל, כי כל המניעות מלהתקרב אל הקדשה באים מטמאת קרי, רחמנא לצלן, כי "קרי" לשון מניעה, כמו שפרש רש"י בפרשת בחקתי על פסוק "אם תלכו עמי קרי". (הלכות הכשר כלים, הלכה ד', אותיות ט"ז י"ז לפי אוצר היראה - ברית, אות כ"ג)

¶ ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם

על פי ה' ... (לגב, ב)

כ ל הנסיעות והטלטולים של כל השנה יהיו כלם בקדשה גדולה, באפן שיהיה תקון לפגם אמונת חכמים, עד שיהיו נכתבין ספרים קדושים על ידם, בבחינת "ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה'"; והעיקר שיהיה כונתו בכל נסיעותיו וטלטוליו רק בשביל להתועד עם בני אדם חדשים ולדבר עמם מהתכלית האמתית, ולעסק עמהם בדברי תורה באהבה ושלום גדול, באפן שיכירו כלם את האמת לאמתו ולשוב אל השם באמת, בבחינת שאמרו רבותינו ז"ל: "והם תכו לרגלך ישא מדברתיך" אלו תלמידי חכמים שמכתתין רגליהם מעיר לעיר ומדוך לדוך לעסק בדברי תורה, כי רק בשביל זה מסבב השם יתברך את האדם שצריך לפעמים לכתת רגליו לילך ולסע, כמבאר בפנים. (הלכות פקדון - הלכה ה', אות י"ט לפי אוצר היראה - אלו, ראש השנה, אות קפ"ט; עיין גם טלטול, אותיות י"ט כ')

¶ שש ערי המקלט ... הארבעים ושתיים עיר ... (להר, ו)

א רבעים ושמונה תבות שיש בפרשת "שמע ישראל", שהוא יסוד האמונה, יש כנגדן ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלויים: שש ערי מקלט, כנגד שש תבות שב"שמע ישראל"; "ועליהם ארבעים ושתיים עיר" כנגד ארבעים ושתיים תבות מן "ואהבת" עד סוף הפרשה כמובא. ואלו הארבעים ושמונה ערים קולטות ומצילות מסטרא דמותא, ועל כן צריך הרוצח בשגגה לנוס לשם, כי אמונה עיקר החיים, והכפירות סטרא דמותא; ועל כן ארבעים ושמונה ערי הלויים שהם בחינת "שמע", "ואהבת", שהם עיקר המשכת האמונה, על כן הם קולטות ומגונות מסטרא דמותא ומצילין את הרוצח ממייתה. ואלו הארבעים ושמונה ערים שישבו בהם הכהנים והלויים, דייקא בזה היראה לנו התורה הקדושה שצריך לנסע לצדיקים ולהנלוים אליהם, והעיקר בשביל לזכות לאמונה שהוא עיקר החיים ולהנצל מסטרא דמותא שהם הכפירות. כי עיקר האמונה בשלמות מקבלין רק על ידי צדיקים אמתיים והנלוים אליהם, שהם בחינת הכהנים והלויים; כי כהן הוא בחינת הצדיק והרב האמת, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק: "ושפתי כהן וגו'" אם הרב

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - צדיק, סימן כט-ל')

לכל דבר יש תכלית, ולזה התכלית יש עוד תכלית אחר גבה מעל גבה. ועיקר הוא התכלית האחרון שהוא שעשוע עולם הבא שהוא עיקר התכלית האחרון של כל הבריאה ושל כל הדברים שבעולם. אבל אין מי שיוכל להשיג ולתפס במחשבתו התכלית הזו כי אם הצדיקים. וכל אחד מישראל לפי שרשו שיש לו בתוך נשמת הצדיק, כן מקבל ממנו זה התכלית, כפי מה שמשבר הכעס ברחמנות. ועל ידי זה יזכה להגיע להתכלית בכל דבר שבעולם שזה העיקר (שם, סימן יח).

לפעמים הצדיקים בורחים משררה ומנהיגות ואינם רוצים להנהיג את העולם, והם תולים זאת בקטנותם ואומרים שאינם ראויים להנהיג העולם. ובאמת הוא מחמת שנשתלשל בהם חרון אפו והסתרת פני השם יתברך, שבא על ידי התמעטות האמונה. ועל ידי שמשברין הכעס ברחמנות על ידי זה נמתק החרון אף, ואזי הצדיקים מקבלין המנהיגות וזוכה העולם למנהיג אמת שיהיגם ברחמים (שם).

... ועל ידי זה נזכה לעורר רחמין וחסדיק האמתיים עלינו, על עם עני ואביון כמונו היום, על עם ממשך וממרט, הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה, צאן נדח ואין מקבץ. ותפר כעסך מעמנו, ותמתיק ותבטל חרון אפך מעלינו, ויגולו רחמין על מדותיך ותשיב פניך אלינו. ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשלח לנו צדיקי אמת מנהיגים אמתיים דקדשה, שיהיגו אותנו ברחמים, ויכניסו השגת התכלית האחרון בלבנו ובשכלנו, עד שנזכה על ידם לרדף ולרוץ כל ימינו להשיג התכלית האמתית, ונשליך כל תאוות עולם הזה אחרי גוינו, ונשים כל מגמותינו וכל חפצנו וכל תשוקתנו וכל יגיעותינו וכל טריותינו רק בשביל התכלית האחרון האמתית, כרצונך הטוב באמת:

רבונו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש עלינו עכשיו שבדור הזה, על כל עמך ישראל בכלליות ובפרטיות, על כל אחד ואחד מישראל, כי הכל חפצים ליראה את שמך, והכל תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב אליך באמת. וכל איש אשר יודע את נגיע לבבו, מצפה ומחכה לרופא נאמן, מנהיג אמתית, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומכאוביו. ואין מי שיעמד בעדנו, כי לקחת ממנו מחמד עינינו, כל הצדיקי אמת ומנהיגים אמתיים. והסתרת פניך ממנו, ואין לנו לא מנהיג ולא מנהל אמתית, שיוכל להנהיג אותנו לקרבנו לעבודתך באמת. מריה דעלמא כלא, אתה ידעת את מכאובנו, ואת צעקתנו שמעת מפני גוגשינו. קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף, כי אין לנו שום שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך, ואיך לקרא אותך שתשיב פניך אלינו.

מטות מסעי

... פני יי ופני כסו ופני ...
הפואק הצפיק מתאיות ...

